

36. Fra pensioneret Skibbygger J. J. Castberg, pensioneret Snedker E. Lind og pensioneret Lømrer H. Skov af Kjøbenhavn om Pensionsforhøielse. (Indbragt den 14de December 1887 af Folkethingssmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds, N. Ravn.)

Andragendet er saalydende:

„Tre Mænd af Marinens Underklasser, J. Castberg, E. Lind og H. Skov, som ere blevne pensionerede for Alder og Svagelighed forinden 1874 efter Pensionslov af 9de April 1851, andrage paa egne og Standskellers Vegne underdanigst den høie Rigsdag om at maatte blive forindt Delagtighed i den den 20de November 1876 udfomne Pensionsforhøielse. Som Støtte for vort Andragende tillade vi os at gjøre det høie Thing bekendt med, at da Pensionsloven af 9de April 1851 udfom, havde en større Del af os tjent Marinen 15—17—19 Aar med en Alder af 35—40 Aar, en forholdsvis større Familie at forsørge, og saaledes efterhaanden jæt os ind i de dengang bestaaende Forhold, som ifølge meget gamle Admiralitets-Betægter og en fgl. Resolution December 1842 fikrede os efter 20 Aars Tjenestetid og derover en nogenlunde sorgfri Alderdom, som bestod i en anstændig Bolig, frit Hospital og Lægehjælp til os og Familie samt et vist Pengebeløb. Denne vor Alderdoms Trøst og Haab, som gav os Kraft til at udføre vort ofte haarde, bekværlige og itundom farefulde Arbeide, blev smertelig berørt og kuldstøt, da Pensionsloven af 9de April 1851 udfom, og som foruden at borttage Ret til Hus, Hospital og Lægehjælp ogsaa reducerede en Del i Pengebeløbet. Vi tillade os at henstille til den høie Rigsdags Betænkning, hvor føleligt Savnet af særlig Hus og Hospitalshjælp er for os, saaledes at vi i Sygdomstilfælde ere nødsagede til at søge Gattighjælp, og som saadan uden egen Skyld miste Stemmeret. Vi bede den høie Rigsdag betænte, at Størsteparten af os var tvungen til at tjene i 20 Aar, grundet paa, at vi i Søetatens Skole havde oppebaaret en Del Emolumenter, som vi saaledes ved 20 Aars Tjeneste skulde afbetale, og saaledes ikke havde andet Valg end at blive i Tjenesten og haabe paa Fremtiden. Den 20de November 1876 udfom Loven om Pensionsforhøielse med kun 2 Aars tilbagevirkende Kraft og saaledes atter betog os Haabet om Bedring i vore Aar. I Januar 1879 indgave vi et omtrent lignende Andragende til Rigsdagen. Det høitærede Finansudvalg fandt ikke tilstrækkelig Anledning til at indstille Andragendet. Høie Rigsdag! Siden den Tid ere 8 Aar gaaede til Hvile. Andragerne, som dengang udgjorde 118 Mænd med et samlet Pensionsbeløb af 25,620 Kroner aarlig, udgørde den 23de Februar 1887 68 Mænd med 14,102 Kroner aarlig, ere nu blevne 70—80 Aar gamle og følgerig aldeles ude af Stand til at virke længere. Vi, der daglig døie af Kummer, Savn og Svagthed, bede og bønfulde den høie Rigsdag naadigst at begunstige dette vort Andragende. Hertil udbedes 8de Kreds's Rigsdagsmand, Hans Excellence Hr. Marineminister Ravn's gunstige Anbefaling.“

I Anledning af det i Samlingen 1878—79 foreliggende, ovenfor nævnte Andragende udtaler Udvalget, at det ikke i den paaberaabte Lovgivning finder tilstrækkelig Anledning til at støtte Andragendet, og, da der mangler Oplysning om, hvorvidt Andragerne af Hensyn til den tidligere Lovgivnings Naturalydelse m. v. have noget Billighedskrav mod Statskassen, gjør Udvalget ingen Indstilling. (Se Tillæg B. for nævnte Samling Sp. 885—886.)

Udvalget gjør ingen Indstilling.

37. Fra 25 Forstandere og Lærere ved Landbrugs-skoler om Understøttelse af Statskassen til disse Skoler, deres Lærere og Elever. (Indbragt den 15de December 1887 af Folkethingssmanden for Odense Amts 3die Valgkreds, Berntsen.)

Andragendet er saalydende:

„Vi undertegnede Forstandere og Lærere ved danske Landbrugs-skoler tillade os herved at henvende os til den høie Regjering og Rigsdag med den underdanige Henstilling, at den lavere Landbrugsundervisnings Stilling og Krav her i Landet snarest muligt maa blive gjort til Gjenstand for Regjeringens og Rigsdagens velvillige Overveielse. Til